

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobce: **Mammut Sports Group AG**, se sídlem Seon, Industriestrasse Birren, Švýcarsko, zastoupen JUDr. Miroslavem Kupkou, patentovým zástupcem, se sídlem Rakovník, Levého 1532, **za účasti:** **VIG Plus a.s.**, IČ: 276 13 771, se sídlem Praha 3, V Kapslovně 2767/2, zastoupen JUDr. Hanou Schelovou Bachrachovou, advokátkou v Praze 3, V Kapslovně 2767/2, proti žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**, se sídlem Praha 6, Antonína Čermáka 2a, v řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví č.j. O-456034/19199/2009/ÚPV ze dne 30.11.2009,

t a k t o :

- I. Žaloba s e z a m í t á.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se včas podanou žalobou dne 29.1.2010 domáhal zrušení rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví č.j. O-456034/19199/2009/ÚPV ze dne 30.11.2009, kterým byl zamítnut jeho rozklad proti rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 2.3.2009 o zamítnutí námitek proti zápisu přihlašovaného obrazového označení zn. sp. O-456034 do rejstříku ochranných známek, jehož přihlašovatelem je společnost VIG Plus a.s. (dříve MAMMOTH s.r.o., IČ: 002 02 126).

Dne 13.6.2008 podal žalobce námitky proti zápisu přihlašováného obrazového označení zn. sp. O-456034 do rejstříku ochranných známek podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o ochranných známkách), ve znění pozdějších předpisů.

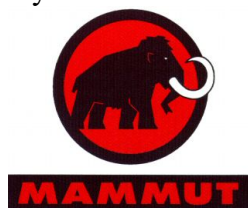
Napadené obrazové označení bylo s právem přednosti ode dne 1.2.2008 zveřejněno dne 19.3.2008, po omezení seznamu výrobků a služeb na základě požadavku přihlašovatele ze dne 11.8.2008 přihlášeno pro výrobky a služby zařazené do třídy 3: kosmetické výrobky všeho druhu spadající do této třídy, parfumerie, autokosmetika, výrobky/přípravky pro čištění a odmašťování, výrobky/přípravky pro leštění, broušení, bělení a praní; do třídy 9: přístroje pro zpracování informací, počítače, počítačové programy/software, elektronické počítačové informační a řídicí systémy/technologie, nosiče dat v elektronické podobě a zvukově-obrazové záznamy magnetické nebo v elektronické podobě, elektronické nosiče dat se vzdělávací/výukovou tematikou, dále s tematikou programování/software, výpočetní technikou a informačními/komunikačními technologiemi, příslušenství k výpočetní technice spadající do této třídy – modemy, servery, mikroprocesory, čipy, počítačové tiskárny, monitory, čtecí a snímací elektronické přístroje pro identifikaci zboží/osob, elektronické/magnetické identifikační karty, elektronické klíče/kódy, přístroje telekomunikační techniky, satelitní technika, zařízení pro vysílání, kódování a dekódování signálů/informací, přístroje pro záznam, převod a reprodukci zvuku/obrazu, audio-video přístroje, elektrosoučástky všeho druhu, baterie a akumulátory, elektrické vodiče – kabely všeho druhu, elektronické hry s použitím TV, přístroje pro měření a regulaci, vážení, kontrolu a signalizaci, přístroje optické, filmové, fotografické, vědecké aparáty a přístroje, přístroje pro vedení, výrobu, přepínání, přeměnu, akumulaci, regulaci nebo řízení elektrického proudu, ochranné pomůcky uvedené v této třídě; do třídy 16: papír a výrobky z něj spadající do této třídy, papírenské zboží, periodické a neperiodické tiskoviny, psací, školní a kancelářské potřeby všeho druhu uvedené v této třídě, psací, školní a kancelářské reklamní předměty, kartón a kartonážní výrobky, lepenka a výrobky z lepenky, výrobky z vlnité lepenky, obaly pro výrobky – papírové nebo z fólie z umělé hmoty; do třídy 21: výrobky/potřeby kuchyňské a pro domácnost spadající do této třídy (s výjimkou potřeb z drahých kovů), nádobí a kuchyňské soupravy, sklo dekorační/umělecké, sklenice na pití, nádoby na pití, mísy, poháry, porcelán, předměty umělecké \)ze skla nebo porcelánu), kamenina, keramika na použití v domácnosti, chladicí nádoby, termosky, kontejnery pro domácnost a kuchyň; do třídy 28: hračky a hry všeho druhu spadající do této třídy; do třídy 35: zprostředkovatelská činnost v oblasti obchodu, obchodní služby zásilkového velkoobchodu, poskytování obchodních služeb prostřednictvím informačních a telekomunikačních sítí, např. Internetem, provoz elektronického obchodu (e-shopu) s výrobky – elektro, audio-video-foto, výpočetní technika, papír a školní a kancelářské potřeby, potřeby pro domácnost a kuchyň, oděvy a obuv, sportovní potřeby, hračky a hry, kosmetika a parfumerie, reklamní činnost, marketingové služby, průzkumy trhu, ruční i automatizované zpracování dat, kopírovací služby, kopírování dat, obchodní zastoupení výrobních a obchodních subjektů, obchodní poradenství, služby administrativního rázu, pořádání a organizování akcí komerčního a reklamního charakteru, předvádění/ukázky zboží, distribuce zboží k reklamním účelům; do třídy 38: rozšiřování a zveřejňování informací, dat a zpráv prostřednictvím informačních a telekomunikačních sítí, zejména Internetem, služby zprostředkování a audiovizuální komunikace; do třídy 39: zasilatelské a expediční činnosti a služby, informace o dopravě, distribuční služby zásilkového

velkoobchodu-balení, skladování, expedice a doprava/přeprava zboží podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957.

Namítaná mezinárodní barevná kombinovaná ochranná známka č. 697320 s právem přednosti ode dne 10.3.1998 byla pro Českou republiku zapsána pro výrobky a služby zařazené do třídy 6: kovové náčiní a výstroj pro horolezecké účely, k účelům vyzdvihovacím, záchranářským a bezpečnostním (všechny výrobky spadající do této třídy); do třídy 9: záchranářské vybavení a přístroje, včetně záchranářských sítí, požárních únikových zařízení, zachytňné plachty a bezpečnostní zábrany a záchranářské popruhy (jiné než sedadla aut nebo sportovní vybavení), ochranné rukavice, ochranné přilby; do třídy 18: ruksaky, tašky, sportovní tašky, kufrы, všechny výrobky patřící do této třídy; do třídy 20: spací pytle na camping a táboření, karimatky; do třídy 22: lana, provazy, nekovová pouta, nekovové pásy pro zacházení s nákladem, sítě, stany, plachty, vaky (spadající do této třídy); do třídy 25: oděvy, obuv, pokrývky hlavy; do třídy 28: gymnastické a sportovní náčiní (patřící do této třídy), zejména pro horolezecké účely, horolezecká výstroj podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb.

Na žádost majitele namítané ochranné známky č. 697320 byl ke dni 8.7.1999 zúžen seznam výrobků zapsaných ve třídě 25: oděvy, obuv, pokrývky hlavy, všechny výrobky pro venkovní užití nebo horolezectví podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb.

Vyobrazení namítané ochranné známky:

Vyobrazení napadeného označení:

Návrh podaný žalobcem podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách byl zamítnut rozhodnutím Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 2.3.2009. Námitky proti zápisu přihlašovaného obrazového označení shora uvedené spisové značky byly zamítnuty vzhledem k shledané absenci shodnosti nebo podobnosti samotných označení, nebyla tak splněna ani jedna ze dvou kumulativních podmínek nutných pro konstatování nebezpečí záměny, a proto zápisem napadené ochranné známky do rejstříku nedojde k zásahu do starších zákonem chráněných práv namítajícího.

Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí dne 26.2.2009 rozklad, který byl zamítnut žalobou napadeným rozhodnutím předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 30.11.2009 s tím, že zamítnutí námitek proti zápisu uvedeného přihlašovaného označení potvrzuje.

Žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí mj. uvedl, že v otázce posouzení podobnosti označení postupoval v intencích své dosavadní rozhodovací praxe, přičemž v úvahu byla vzata standardně užívaná kritéria podobnosti, a to hledisko vizuální, fonetické, sémantické, jakož i hledisko průměrného spotřebitele, přičemž předmětná označení byla posuzována v jejich komplexnosti, tj. i z hlediska jejich celkového dojmu. Dospěl k závěru, přihlašované označení tvořené obrazovým prvkem stylizované siluety zvířete v černé barvě připomínajícího slona, popř. mamuta, je distinktivní. Stejně jako namítaná ochranná známka, tvořená naturalistickým vyobrazením mamuta černé barvy s bílým klem na červeném pozadí, uprostřed černě ohraničeného kruhu, a dále ze slovního prvku „MAMMUT“ v červené barvě na černém obdélníkovém podkladu. Slovní prvek pouze glosuje obrázek a je umístěn pod dominantním obrazovým prvkem.

Žalovaný uvedl, že porovnávaná označení vykazují celkový odlišný vizuální dojem, a proto je shledal vzájemně nepodobnými. Při hodnocení z hlediska fonetického vycházel žalovaný současně z významové stránky obou označení a dospěl k závěru, že z fonetického hlediska je možno uvažovat o shodě označení, když u přihlašovaného označení budou spotřebitelé nejspíše uvádět „slona“, ale nelze vyloučit, že u některých spotřebitelů bude zobrazení evokovat i „mamuta“. Pokud jde o hledisko sémantické, dospěl k závěru, že se rovněž zčásti jedná o označení podobná, neboť mamut je zvíře vývojově předcházející dnešním slonům. Současně však žalovaný konstatoval, že obrazový i slovní prvek slona či mamuta je poměrně oblíbeným motivem pro označení nejrozličnějších druhů výrobků i služeb, a jsou zapsány více než čtyři desítky ochranných známek v tomto znění nebo s tímto motivem. Z tohoto důvodu je významové a fonetické hledisko pro zkoumání celkové podobnosti srovnávaných označení v tomto méně podstatné, neboť prvotní důraz je kladen na celkové ztvárnění, které je u porovnávaných označení diametrálně odlišné.

Žalovaný tedy dospěl k závěru, že napadené označení není shodné ani podobné s namítanou ochrannou známkou, a to i přes částečnou shodu v některých aspektech, neboť celkový dojem z obou označení je natolik rozdílný, že pro průměrného spotřebitele není problém obě označení od sebe jednoznačně odlišit.

Žalovaný při svém rozhodování přihlédl rovněž ke skutečnosti, že přihlašovatel v době podání přihlášky napadené ochranné známky podnikal pod obchodním jménem „Mammoth s.r.o.“.

Žalobce se svým podáním domáhal zrušení napadeného rozhodnutí s tím, že bylo vydáno na základě nesprávného zjištění, vadného právního posouzení a v rozporu s konstantní správní a soudní judikaturou, jakož i se základními zásadami správního řízení, a to konkrétně § 2 odst. 4 správního řádu.

Žalobce odmítnul závěr žalovaného, že napadené označení není shodné ani podobné s namítanou ochrannou známkou, a to i přes částečnou vzájemnou shodu v některých aspektech. Namítal, že byla zjištěna podobnost přihlášených služeb ve třídě 35 podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb.

Žalobce namítal, že existuje z pohledu průměrného spotřebitele nebezpečí záměny.

Žalovaný správní orgán ve svém vyjádření ze dne 23.4.2010 navrhl žalobu zamítnout a odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 30.11.2009.

Městský soud v Praze ve věci rozhodl bez jednání, neboť k výzvě soudu podle § 51 odst. 1 soudního řádu správního se žalobce ani žalovaný nevyjádřili.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Městský soud v Praze posoudil napadené rozhodnutí podle § 75 soudního řádu správního, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, jakož i řízení, které mu předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách přihlašované označení se nezapiše do rejstříku na základě námitek proti zápisu ochranné známky do rejstříku podaných u Úřadu majitelem starší ochranné známky, pokud z důvodu shodnosti či podobnosti se starší ochrannou známkou a shodnosti nebo podobnosti výrobků či služeb, na něž se přihlašované označení a ochranná známka vztahují, existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti; za pravděpodobnost záměny se považuje i pravděpodobnost asociace se starší ochrannou známkou.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu Boh. A 6439/27 u každého přihlašovaného označení je žalovaný povinen posoudit zaměnitelnost přihlášeného označení s ochrannou známkou, či s přihlášeným označením s dřívějším právem přednosti na základě skutkových zjištění učiněných v průběhu řízení komplexně, ze všech, v tom kterém případě rozhodných hledisek.

Prezkum správních rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví v plné jurisdikci je v souladu se soudním řádem správním. Posouzení zaměnitelnosti může být jen obtížně věcí správního uvážení. To je zřejmé již jen ze znění ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách, podle něhož se přihlašované označení nezapiše do rejstříku na základě námitek proti zápisu ochranné známky do rejstříku podaných u Úřadu majitelem starší ochranné známky, pokud z důvodu shodnosti či podobnosti se starší ochrannou známkou a shodnosti nebo podobnosti výrobků či služeb, na něž se přihlašované označení a ochranná známka vztahují, existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti, za pravděpodobnost záměny se považuje i pravděpodobnost asociace se starší ochrannou známkou. Zákon jednoznačně konstatuje, že žalovaný přihlašované označení nezapiše. Výklad pojmů zaměnitelnost, shodnost či podobnost a podřazení zjištěného skutkového stavu těmto pojmům je pak otázkou výkladu práva a jeho aplikace na zjištěný skutkový stav, nikoliv předmětem volného správního uvážení. Ve vztahu ke zjištěnému skutkovému stavu je pak třeba podotknout, že z hlediska právního rámce je podstatná možná zaměnitelnost, nikoliv to, zda k záměně skutečně dochází. Zákon o ochranných známkách byl přijat za účelem implementace první směrnice Rady 89/104/EHS, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách. Tato směrnice byla nahrazena směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2008/95/ES, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných

známkách. Zaměnitelnost ochranných známek, regulovaná v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách, má předobraz v čl. 4 odst. 1 písm. b) směrnice 89/104/EHS, přičemž toto ustanovení je prakticky totožné i ve směrnici 2008/95/ES, a obdobné čl. 5 odst. 1 písm. b) obou směrnic (viz blíže usnesení Nejvyššího správního soudu č.j. 8 As 37/2011-103).

Městský soud v Praze se tedy v první řadě zabýval důvodností námitky žalobce, a to námitkou uplatněnou podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách a dospěl k závěru, že není důvodná, neboť žalovaný posoudil správně námitky uplatněné ve smyslu tohoto ustanovení, podle něhož se přihlašované označení nezapiše do rejstříku na základě námitek podaných majitelem starší ochranné známky, pokud z důvodu shodnosti či podobnosti se starší ochrannou známkou a shodnosti nebo podobnosti výrobků či služeb, na něž se přihlašované označení a ochranná známka vztahují, existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti; za pravděpodobnost záměny se považuje i pravděpodobnost asociace se starší ochrannou známkou.

Žalovaný ve svém rozhodnutí neodkazoval sice výslovně na ustálenou judikaturu Soudního dvora Evropské unie, (dále jen „SDEU“), již byl při svém rozhodování vázán. Nicméně provedl posouzení existence nebezpečí záměny výrobků nebo služeb, které se týkalo vzhledové, fonetické nebo pojmové podobnosti dotčených ochranných známek, včetně celkového dojmu, kterým tyto ochranné známky působí, s přihlédnutím zejména k jejich rozlišovacím a dominantním prvkům.

Zákon o ochranných známkách jednoznačně konstatuje, že žalovaný přihlašované označení nezapiše, existuje-li pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti. Výklad pojmů zaměnitelnost, shodnost či podobnost a podřazení zjištěného skutkového stavu těmito pojmy je pak otázkou výkladu práva a jeho aplikace na zjištěný skutkový stav, nikoliv předmětem volného správního uvážení. Z hlediska právního rámce je podstatná možná zaměnitelnost, nikoliv to, zda k záměně skutečně dochází. Žalovaný správní orgán při svém rozhodování se držel interpretačních pomůcek stanovených ustálenou citovanou judikaturou SDEU, byť na ně výslovně neodkazoval, a proto se nedopustil nesprávného právního posouzení. Své posouzení podobnosti přihlašovaného označení a namítaných ochranných známek založil nejen na obecných úvahách, nýbrž provedl i analýzu všech relevantních skutečností projednávané věci, čímž zohlednil požadavek celkového posouzení nebezpečí záměny s přihlédnutím ke všem relevantním faktorům projednávané věci a na základě celkového dojmu, jímž působí přihlašované označení a namítaná ochranné známky.

Pokud žalobce namítal chybné posouzení žalovaného o neexistenci možnosti záměny, musel soud jeho námitku odmítnout jako nedůvodnou. Žalovaný v správním řízení postupoval v souladu s postuláty stanovenými ustálenou judikaturou, ve svém rozhodnutí se řádně vypořádal se všemi kritérii pravděpodobnosti záměny ochranných známek, resp. napadeného označení a namítané ochranné známky. Přihlašované označení i namítaná ochranná známka byly žalovaným posuzovány na základě stanovených kritérií z hlediska průměrného spotřebitele a nebyla konstatována jejich zaměnitelnost.

Podle ustálené judikatury SDEU vnímání ochranných známek průměrným spotřebitelem dotčených výrobků nebo služeb hraje rozhodující úlohu v celkovém posouzení

nebezpečí záměny ochranných známek. V tomto ohledu průměrný spotřebitel vnímá obvykle ochrannou známku jako celek a nezabývá se jejími jednotlivými detaily. Toto kritérium bylo ve specifické oblasti ochranných známek potvrzeno rozsudkem ve věci C-342/97 Lloyd Schuhfabrik Meyer, ohledně otázky, kdy má ochranná známka vysokou rozlišovací způsobilost.

Z žalobou napadeného rozhodnutí je zřejmé, že žalovaný posuzoval, zda existuje nebezpečí záměny ochranných známek z pohledu průměrného spotřebitele. Jím se rozumí zejména současní nebo potenciální spotřebitelé daného druhu výrobků nebo služeb, pro které se ochranná známka užívá, nebo osoby zapojené do distribuční sítě daného druhu výrobků nebo služeb, popřípadě obchodní kruhy, zabývající se daným druhem výrobků nebo služeb, pro které se ochranná známka užívá. Základem pro pojetí relevantního spotřebitele se stal rozsudek SDEU ve věci C-210/96 Gut Springenheide, v němž bylo konstatováno, že při posuzování, zda dané označení je schopno klamat, se musí brát v úvahu pravděpodobné očekávání průměrně informovaného, pozorného a rozumného průměrného spotřebitele.

V inkriminované věci se jedná o porovnání přihlašovaného označení, tvořeného obrazovým prvkem stylizované siluety zvířete v černé barvě připomínajícího slona, popř. mamuta, a namítané ochranné známky, tvořené naturalistickým vyobrazením mamuta černé barvy s bílým klem na červeném pozadí, uprostřed černě ohraničeného kruhu, a ze slovního prvku „MAMMUT“ v červené barvě na černém obdélníkovém podkladu. Městský soud v Praze musel souhlasit se závěrem žalovaného, že porovnávaná označení vykazují celkový odlišný vizuální dojem, a proto si nejsou podobná. Vzhledem k tomu, že přihlašované označení je pouze obrazové, tedy vizuální, je z tohoto důvodu významové a fonetické hledisko pro zkoumání celkové podobnosti srovnávaných označení méně podstatné. V inkriminované věci byl proto správně žalovaným prvotní důraz je kladen na celkové ztvárnění, které je u porovnávaných označení diametrálně odlišné.

Vyobrazení namítané ochranné známky:

Vyobrazení napadeného označení:

Ochranná známka může na straně veřejnosti vyvolat pravděpodobnost záměny, jestliže je natolik podobná jiné ochranné známce, že může spotřebitele uvést v omyl co do původu takto označovaných shodných nebo podobných výrobků nebo služeb. Podle názoru soudu neexistuje z pohledu průměrného spotřebitele nebezpečí záměny, a proto bylo nutno tuto žalobní námitku odmítnout jako nedůvodnou.

Pravděpodobnost asociace označení není striktnější alternativou k pravděpodobnosti záměny označení, nýbrž slouží pouze k definování jejího rozsahu. To znamená, že se nedá aplikovat v případě, kdy si spotřebitelská veřejnost při spatření podobného označení pouze vybaví starší ochrannou známku, aniž by bylo pravděpodobné, že předmětná označení zamění. Takový výklad je v souladu s rozhodnutím SDEU ve věci C-251/95 SABEL, v němž byla řešena předběžná otázka, jaký význam má, že pravděpodobnost (nebezpečí) záměny zahrnuje i pravděpodobnost, že známka může být asociována se starší ochrannou známkou. SDEU mj. uvedl, že kritérium pravděpodobnosti záměny, které zahrnuje i pravděpodobnost asociace s dřívější ochrannou známkou podle čl. 4 odst. 1 písm. b) směrnice 89/104/EHS, musí být interpretováno v tom smyslu, že pouhá asociace, která může být vyvolána na straně veřejnosti mezi dvěma ochrannými známkami následkem jejich analogického významového obsahu, není sama o sobě dostačující pro konstatování, že existuje pravděpodobnost záměny ve smyslu tohoto ustanovení. V tomto ohledu lze dospět k závěru, že průměrnému spotřebiteli se s ohledem

Pokud žalobce namítal nesprávné posouzení pravděpodobnost záměny předmětných označení na straně veřejnosti ve smyslu § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách, musel jeho námitku soud odmítnout. Napadené označení není shodné ani podobné s namítanou ochrannou známkou, a to i přes částečnou vzájemnou shodu v některých aspektech, tj. především z hlediska sémantického, když v obou případech se jedná o zobrazení chobotnatce. V souladu s ustálenou judikaturou SDEU přihlašované označení a zapsaná ochranná známka byly posuzovány jednak z hlediska jednotlivých prvků, které je tvoří, a jednak jako celek, přičemž nelze jednotlivé prvky, ať již slovní nebo obrazové, vyjmout z kontextu. Z této zásady tedy vyplývá, že každý případ je jedinečný a je nutné ho posuzovat ve všech vzájemných souvislostech. Skutečnost, že přihlašovatel/osoba zúčastněná v době podání přihlášky napadené ochranné známky podnikal pod obchodním jménem „Mammoth s.r.o.“, zcela jednoznačně vyvrací tvrzení žalobce, že přihlašovatel zjevně záměrně zvolil označení, kterým svou produkci neodliší od produkce namítajícího/žalobce.

Pokud žalobce namítal, že byla zjištěna podobnost přihlášených služeb ve třídě 35 podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb, musel soud poukázat na kompenzační princip dle rozsudku SDEU ve věci C-39/97 Canon. Při aplikaci tohoto principu v žalobcem požadovaném rozsahu by bylo možno dojít k závěru, že pokud jsou výrobky či služby shodné, podobnost označení může být minimální k tomu, aby bylo možno konstatovat pravděpodobnost záměny. V inkriminované věci však bylo konstatováno, že porovnávaná označení jsou natolik odlišná, že ani jejich zápis pro shodné výrobky nemůže u průměrného spotřebitele těchto výrobků vést k záměně. Soud proto musel tuto námitku odmítnout jako neodůvodněnou.

Pokud se žalobce namítal porušení § 2 odst. 4 správního řádu, aniž by konkrétně uvedl, v čem toto porušení zákona spočívá, musel soud tuto námitku odmítnout jako neodůvodněnou. Rozhodnutí bylo vydáno na základě správně zjištěného skutkového stavu, jehož rozsah byl determinován včas podanými námitkami žalobce ve správním řízení. Právní posouzení těchto námitek je v souladu se zákonem o ochranných známkách a je řádně odůvodněno. Žalovaný vzal v úvahu standardně užívaná kritéria podobnosti, a to hledisko vizuální, fonetické, sémantické, jakož i hledisko průměrného spotřebitele, přičemž předmětná označení byla posuzována v jejich komplexnosti, tj. i z hlediska jejich celkového dojmu. Rozhodnutí žalovaného je v souladu s ustálenou judikaturou SDEU.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí správního orgánu v rozsahu žalobních bodů a dospěl k závěru, že žalovaný správní orgán při svém rozhodování neporušil zákonem stanovené povinnosti a nevydal nezákonné rozhodnutí. Z těchto důvodů proto soud podané žalobě nevyhověl a podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního jí zamítl tak, jak je ve výroku tohoto rozsudku uvedeno.

Výrok o náhradě nákladů řízení soud opřel o ustanovení § 60 odst. 1 soudního řádu správního a contrario, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému správnímu orgánu žádné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 22. března 2013

**JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu**

za správnost vyhotovení:
Simona Štěpinová